

Bilag 3

KPMG C. Jespersen

Den 11. maj 1993

Notat om forvaltningsrevision

Er det muligt at opnå samme ydelser fra den kommunale sektor med en mindre skattebetaling, eller kan der opnås større ydelser med uændret skat? Det forekommer rimeligt at stille disse spørgsmål, når henses til de ganske betydelige midler, der forvaltes af kommuner og amter for borgernes regning.

En effektiv forvaltningsrevision kan give et vægtigt bidrag til belysning af spørgsmålet. I nogle situationer vil den endog kunne give et klart svar, nemlig hvor ressourcspildet kan måles objektivt og er åbenbart.

Der foreligger oplysninger om, at et større antal kommuner frivilligt har indgået aftaler om udførelse af forvaltningsrevision. Det kunne være interessant at vide om de kommuner, der har indført forvaltningsrevision, også har bevilget de nødvendige midler hertil. De oplysninger, der foreligger, tyder ikke på, at dette er tilfældet. Man kunne vel forestille sig, at interessen for frivilligt at indføre forvaltningsrevision var mindre, hvis det samtidig medførte en tillægsbevilling fra den i forvejen trængte kommunekasse.

Der kan ikke forventes en effekt af en forvaltningsrevision, der ikke betales for. Den vil være begrænset til at påpege banaliteter som manglende indhentning af alternative tilbud på større leverancer, udskydelse af betaling til sidste betalingsdag for at tjene renter og lignende. I forvaltningsrevisionens teori kaldes det sparsommelighedsaspektet. Det vil være forhold som iagttages under den ordinære revision, og som sædvanligvis nævnes af revisorerne over for ledelsen som en serviceydelse i tilknytning til den ordinære revision, også selv om der ikke er pligt til at udføre forvaltningsrevision.

Det er en overfladisk »revision«, som ikke når ind til kernen i opgaven, nemlig at vurdere

de grundlæggende strukturer og effektiviteten i den økonomiske forvaltning.

De tunge og omkostningskrævende elementer i forvaltningsrevisionen er de, der vedrører kommunens produktivitet og effektivitet. Hvis forvaltningsrevisionen skal have en effekt, må der indgå en systematisk gennemgang af kommunens økonomiske forvaltning, område for område. Revisionen må udføres efter en plan for det enkelte område, og den må afsluttes med en revisionsberetning. Der er altså tale om egentlig revisionsarbejde, som strækker sig over flere år, før alle områder er gennemgået.

Forvaltningsrevisionen må indledes med undersøgelse af områder som kommunens økonomiske situation og udviklingen heri, budgetfunktion og ressourcestyring samt organisation og ledelsesfunktion. Disse 3 hovedområder kræver hver for sig et større antal revisortimer på et højt kompetenceniveau, hvis undersøgelserne skal føre til et konstruktivt og brugbart resultat.

Revisionsberetningen må indeholde en dokumenterende og vægtet beskrivelse af områdets forvaltning, som giver indsigt i relevante forhold. Beskrivelsen danner baggrund for revisorerne konklusioner, anbefalinger og eventuel kritik. Det bør her fremhæves, at revisorerne selvfølgelig ikke kan eller vil anfægte de politisk fastsatte retningslinier eller målsætning, medmindre de er i strid med loven. Det, revisorerne bl.a. vil interessere sig for er, om der er fastsat politiske mål for området, og om de er så klart beskrevet, at ledelsen har mulighed for at arbejde mod opfyldelse af disse mål.

Den beskrevne dyberegående forvaltningsrevision svarer i princippet til den, der udføres af Rigsrevisionen af statens administration og forvaltning. En forvaltningsrevision, der udføres på denne måde, vil have interesse for en bred kreds, f.eks. kommunens ledelse, kommu-